

[Undervisningsministeren.]

loven forelægges til revision senest i indeværende folketingsssamling. Med henblik på denne revision har undervisningsministeriet udbedt sig en udtalelse fra sundhedsstyrelsen, der efter forhandling med indenrigsministeriets udvalg vedrørende helbredsundersøgelser af børn har fremsat ønske om, at der i loven foretages forskellige ændringer.

Ændringerne er ikke udtryk for et ønske om en principiel omlægning af skolelægeordningen, men må i det væsentlige ses på baggrund af lægevidenskabens udvikling i årene siden 1947 — en udvikling, hvis resultater også i videst muligt omfang må anvendes ved tilrettelæggelsen af det kontrollerende og forebyggende tilsyn med børnene i skolealderen.

Jeg skal gennemgå ændringsforslagene i hovedtræk og i øvrigt angående enkeltheder tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslagets punkt 1, 4 og 5 er af redaktionel og formel karakter.

Forslagets punkt 2 tilsigter at forstærke ønsket om ansættelse af skolesundhedsplejersker. De til sundhedsstyrelsen indsendte oplysninger om skolelægenes arbejds- og medhjælpsforhold har klart vist betydningen af, at der på dette område stilles kvalificeret medhjælp til rådighed. Den mangel, der er på sundhedsplejersker, gør det vanskeligt at ansætte skolesundhedsplejersker i alle tilfælde — der er jo i forbindelse med spædbørnsplejen et stort behov for sundhedsplejersker. Ordet „bør“ må altså tages som udtryk for, hvad der er det principielt ønskelige på dette område.

Forslagets punkt 3 indeholder den vigtige nydannelse, at kravet om skolelægens årlige tuberkuloseundersøgelse af alle de under hans tilsyn stående skolebørn bortfalder. Indenrigsministeriets helbredsudvalg og sundhedsstyrelsen har over for undervisningsministeriet oplyst, at det erfarings-

materiale, som er tilvejebragt ved de i årene siden 1947 stedfundne tuberkuloseundersøgelser, dokumenterer, at det vil være fuldt forsvarligt at frafalde kravet om foretagelse af tuberkuloseundersøgelse hvert år for så vidt angår de ved tuberkulinprøverne positivt reagerende børn. Noget anderledes stiller sagen sig for de børn, som reagerer negativt ved tuberkulinprøverne, og som ikke lader sig calmettevaccinere, idet man for disse børns vedkommende nærer overvejende betænkelighed ved at indskrænke antallet af tuberkuloseundersøgelser. Disse spørgsmål må i øvrigt ordnes nærmere ved udarbejdelsen af nye normalreglementer for skolelægeordningen.

Det voksne personale ved skolerne må fortsat tuberkuloseundersøges hvert år, og denne pligt, der som hidtil må fastslås i loven, er yderligere foreslået udstrakt til at omfatte rengøringspersonale ved lokaler, der af skoler benyttes uden for den egentlige skolebygning, samt personale ved skolebusser. Der er i årenes løb i enkelte tilfælde forefundet smittefarlig tuberkulose hos personer, der falder inden for de sidstnævnte grupper, og man finder det derfor påkrævet, at børnenes beskyttelse mod denne sygdom udvides som foreslået.

Under punkt 6 har man til lovens § 5, stk. 1, foreslået optaget en tilføjelse, hvorefter der ved skolerne må være det til en forsvarlig skolelægeundersøgelse nødvendige undersøgelsesudstyr. Ændringsforslaget tilsigter at udelukke den situation, som er opstået ved enkelte skoler, at der end ikke er mulighed for at foretage de mest elementære undersøgelser, f. eks. urinalyser.

I punkt 7 er der stillet forslag om en forenkling af bestemmelserne i lovens § 11, stk. 2, om statskassens refusion af kommunernes udgifter til skolelægeordningen.

Den hittidige tilskudsbestemmelse fastslår, at statens tilskud til de heromhandlede udgifter udgør 50 pct., men denne hovedregel er meget væsentligt begrænset af de i bestemmelsen fastsatte refusions-